

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413205996
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413205996.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grúnty 7, IČO: 35717769, zastúpená JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vřšku 12, proti žalovanej: I. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. I., C. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie sumy 687,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 519,25 eura s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 41,50 eura za obdobie od 23.06.2011 až do jej zaplatenia a zo sumy 477,75 eura za obdobie od 07.07.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej náhradu pomernej časti trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 126,50 eura a ďalších trov vo výške 13,12 eura, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 13.09.2013 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 687,50 eura s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 25.05.2011 až do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eura (mesačnej zmluvnej pokuty vo výške 16,50 eura x 7 mesiacov omeškania od mája 2011 do novembra 2011), ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že 13.01.2011 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420110135 (ďalej len „ÚZ“) na čiastku 500,- eur, za odplatu vo výške 190,- eur. ÚZ sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 690,- eur uhradiť v súlade s čl. II zmluvy v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 eura a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 eura. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Žalovaná celkovo do dnešného dňa uhradila 2,50 eura, a to 13.01.2011. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V predžalobnej upomienke zo 07.04.2011 žalobca upozornil žalovanú na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku z 30.06.2011 žalobca oznámil žalovanej, že celý dlh (zahŕňujúci

nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 24.05.2011. Po zosplatnení záväzku z ÚZ žalobca neevduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania žaloby činí dlžná čiastka 687,50 eura a predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatou v celkovej sume 690,- eur a čiastkou vo výške 2,50 eura, ktorá bola uhradená žalovanou ($690 - 2,50 = 687,50$). V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (ďalej len „OP“) sa žalovaná zaviazala uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, splatnú v okamihu, keď sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 500,- eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 16,50 eura (t.j. $3,3 \% \text{ z } 500 = 16,50$). V zmysle § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie“) si žalobca uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom nariadení, t.j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškание nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle § 3a ods. 1 nariadenia. Po dosiahnutí tejto výšky si žalobca uplatňuje úhradu zákonného úroku z omeškania v zmysle § 3a ods. 3 nariadenia.

Žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo 07.11.2013, doručeným súdu 11.11.2013 o.i. uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť vyplývajúcu z ÚZ nesplnila riadne a včas, keďže uhradila len prvú splátku v celosti vo výške 2,50 eura. Vzhľadom na to žiadal žalobca od žalovanej vrátiť celý dlh po uplynutí troch mesiacov omeškania od splatnosti 2. splátky v plnej výške na základe ustanovenia bodu 1 OP tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s obsahom ktorých žalovaná vyjadrila svoj súhlas vlastnoručným podpisom. Celý dlh bol zosplatnený ku dňu 24.05.2011, nakoľko žalovaná sa v zmysle OP dostala do omeškania troch mesiacov s úhradou 2. splátky. Keďže splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na 10. deň od uzavretia zmluvy a ÚZ bola uzavretá 13.01.2011, tak splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na 23.01.2011. Splatenosť 2. splátky, resp. ostatných splátok bola zmluvnými stranami dohodnutá na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splatenosť 2. splátky bola účastníkmi dohodnutá na 22.02.2011. Nakoľko žalovaná 2. splátku neuhradila v celej výške, tak dňom 23.02.2011 sa dostala prvým dňom do omeškania s úhradou tejto splátky. V zmysle bodu 1 OP žalobca mohol žiadať celý dlh po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške, čo je v súlade s ustanovením § 53 ods. 8 OZ v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade žalovaná neuhradila do dnešného dňa 2. splátku v celom rozsahu (ale ani nasledovných 11 splátok, teda 3. až 13. splátku) s prvým dňom omeškania 23.02.2011 a keďže s jej úhradou meškala viac ako tri mesiace, žalobca oznámil žalovanej stratu výhody uhrádzania dlhu v splátkach a žiadal vrátiť celú nesplatenú sumu z poskytnutého úveru. Žalobca žiadal vrátenie dlžnej sumy až po troch mesiacoch a jednom dni omeškania s úhradou 2. splátky, čiže ku dňu 24.05.2011. Žalovaná svojím vlastnoručným podpisom zmluvy potvrdila, že pred podpísaním ÚZ si prečítala všetky jej podmienky, že porozumela všetkým ustanoveniam, že zmluva predstavuje jej slobodnú vôľu a že nebola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok a že sa s OP tvoriacimi neoddeliteľnú súčasť zmluvy a jej prílohou dôkladne oboznámila pred podpisom zmluvy.

Na základe čiastočného späťvzatia žaloby pred prvým pojednávaním ohľadne celej uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 115,50 eura, súd uznesením z 09.12.2013 č. k. 5C/108/2013-35 právoplatným 31.01.2014, konanie ohľadne zaplatenia zmluvnej pokuty 115,50 eura zastavil.

Na pojednávaní 09.12.2013 zástupca žalobcu nevedel uviesť, či so žalovanou okrem ÚZ bola uzatváraná aj zmluva o poskytnutí domáceho servisu. Nie s každým klientom žalobcu, ktorému žalobca poskytne spotrebiteľský úver, je taká zmluva uzatváraná. Žalobca od žalovanej neobdržal žiadnu inú platbu, než sumu 2,50 eura uhradenú 13.01.2011. Tiež sa nevedel vyjadriť k tomu, či bola alebo nebola žalobcovi vrátená zásielka, ktorou žalobca žalovanej doručoval list z 30.06.2011 - oznámenie o zosplatnení záväzku, ako ani k tomu, z akého dôvodu došlo listom z 30.06.2011 k spätnému zosplatneniu záväzku, teda k jeho zosplatneniu aj za obdobie pred vyhotovením uvedeného listu. Tieto listy píše žalobca. Po výpovedi žalovanej uviedol, že v danom prípade došlo k poskytnutiu domáceho servisu na základe objednávky žalovanej a v prípade, že by túto službu nechcela, je možnosť uzavretia úverovej zmluvy aj tak, že budú splátky posielané buď na účet, či už vkladom alebo trvalým príkazom, teda bezhotovostne. Nevedel sa vyjadriť k potvrdeniu predloženom žalovanou ohľadne úhrady sumy 40,- eur. Podľa údajov uvedených v splátkovom kalendári, pokiaľ ide domáci servis, nevedel uviesť, čo znamená poznámka

pod bodom 1/ VIS, ale ak je uvedený tam zostatok k 30.05.2011 76,50 eura, tak potom zo sumy 204,75 eura nebolo žalovanou na domáci servis zaplatených zmienených 76,50 eura.

Žalovaná na pojednávaní 16.01.2014 vypovedala, že sa už nepamätá, koľko presne zaplatila žalobcovi v súvislosti s predmetným úverovým vzťahom, či už na úver alebo domáci servis, ale vychádza z dokladov, ktoré súdu predložila a po odrátaní súm, ktoré majú podľa týchto dokladov predstavovať jej dlh, od toho čo mala zaplatiť, je zrejmé, koľko zaplatila, a to aj s ohľadom na ďalším dokladom dokladované prevzatie sumy 40,- eur. Keď uzatvárala ÚZ, nežiadala o domáci servis, pričom tento žalobca dával automaticky ku každej zmluve. Pri podpise zmluvy boli automaticky tri listiny, okrem ÚZ a domáceho servisu aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Pri poskytnutí úveru jej nebola vyplatená celá suma 500,- eur, ale už si žalobca niečo odrátal, ale koľko presne, to už uviesť nevedela. ÚZ s ňou uzatvárala za žalobcu osoba, ktorá vystavila aj potvrdenie o prevzatí hotovosti, aspoň pokiaľ si spomína si myslí, že to tak bolo. Z osôb, ktoré konali za žalobcu, poznala p. O. a p. M.. H. M., ktorá je uvedená na zmluve, nepozná. Predpokladá, že aj vtedy jej zmluvu doniesla p. M., ktorá bola obchodnou zástupkyňou žalobcu. Pani M. nechodila vyberať peniaze ku nej domov, ale dohodli sa telefonicky, že príde buď do roboty alebo niekde inde. Aj zmluva o poskytnutí úveru bola uzatváraná u nej v práci. Žalobca ju neinformoval o možnosti, že by mu peniaze posielala na účet a nechodili by ich vyberať od nej jeho pracovníci alebo zástupcovia. Ak by jej poskytli možnosť platby na účet, tak by radšej využila takú možnosť.

Vykonané dokazovanie pozostávalo okrem výsluchu žalovanej z oboznámenia podstatného obsahu listinných dokladov tvoriacich obsah spisu predložených žalobcom a žalovanou, predovšetkým ÚZ (Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420110135 podpísanej žalovanou 13.01.2011), vrátane OP (obchodných podmienok) na rube tejto zmluvy - č. I. 4, Zmluvy o poskytnutí domáceho servisu uzavretej taktiež medzi účastníkmi 13.01.2011 (ďalej len „ZoDS“), formulárom - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísaným žalovanou, kartičky označenej ako „splátkový kalendár“, obsahujúcim záznamy o platbách na splátky ÚZ a domáceho servisu (ďalej len „kartička“), potvrdenia o prevzatí hotovosti z 18.04.2011 na sumu 40,- eur, predžalobnej upomienky listom zo 07.04.2011, oznámenia o zosplatnení záväzku listom z 30.06.2011 spolu s podaciami hárkami ohľadne zasielania uvedených písomností žalobcom žalovanej - č. I. 5 - 8 a správy Pošty v Dolnom Kubíne z 13.12.2013.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že 13.01.2011 žalovaná ako dlžníka a žalobca ako veriteľ, ktorý mal konať prostredníctvom finančného agenta H. M. uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420110135 podľa zákona č. 129/2010 Z. z. vo vtedy platnom znení (ÚZ). Predmetom ÚZ poskytnutie bezúčelového, hotovostného, spotrebiteľského úveru vo výške 500,- eur (istina) za celkový úrok 20 % z istiny s tým, že bola súčasne dohodnutá odmena vo výške 18 % z istiny. Dohodnutý úrok a odmena spolu predstavovali odplatu vo výške 190,- eur, takže celková dlžná čiastka na úhradu predstavovala 690,- eur. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach, každej vo výške 2,50 eura a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach, každej vo výške 68,25 eura. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priamo v ÚZ (a obsahuje to aj čl. 1 OP) bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 44,57 % a v OP (čl. 1) konkrétna RPMN pri úvere žalobcu na 13 mesiacov 67,70 %. Prevzatie finančnej hotovosti (500,- eur) mala podľa znenia ÚZ potvrdiť žalovaná podpisom zmluvy. Na OP tvoriacich neoddeliteľnú súčasť ÚZ sa v ich spodnej časti nachádza podpis žalovanej. Dňa 08.04.2011 bol formou doporučenej zásielky žalovanej odoslaný list zo 07.04.2011 označený ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“, ktorou žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v tom čase vo výške 5,- eur najneskôr do 5 dní od obdržania výzvy s tým, že bola súčasne upozornená, že ak nevykoná úhradu, po uplynutí 15-dňovej lehoty si podľa § 53 ods. 8 OZ žalobca uplatní právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky a budú voči žalovanej uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Dňa 01.07.2011 bol opäť žalovanej formou doporučenej zásielky R 731062485 odoslaný list žalobcu datovaný k 30.06.2011, označený ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“, v ktorom žalobca žalovanej oznámil, že záväzok zo zmluvy bol zosplatený ku dňu 24.05.2011 z dôvodu omeškania sa s jeho splácaním. Jeho zosplatenie žalobca

učinil ku dňu 24.05.2011, teda viac ako mesiac spätne pred urobením tohto úkonu listom z 30.06.2011, ktorý podľa oznámenia pošty z 13.12.2013 bol dňa 26.07.2011 vrátený odosielateľovi, pretože zásielka nebola vyzdvihnutá v odbernej lehote.

Právo zosplatiť úver podľa čl. 1 OP a aj zmluvy mohol podľa názoru súdu žalobca ako veriteľ využiť (za splnenia zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 8 OZ v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ, t.j. do 23.07.2012) len v období do splatnosti niektorej zo splátok úveru a s účinkami ku dňu účinenia tohto prejavu vôle voči žalovanej ako dlžníkovi, ktorému bol tento prejav vôle žalobcu určený. Nijaké zákonné a ani zmluvné dojednanie neoprávňovalo žalobcu spätne zosplatiť úver (v tomto prípade mesiac pred učeným prejavom vôle žalobcu „zosplatiť úver“). Zosplatenie úveru bolo žalovanej doručované na adresu M. XX, ktorú žalovaná v zmluve uviedla ako výlučnú adresu na doručovanie. Nakoľko si žalovaná zásielku, ktorou jej zosplatenie bolo doručované, nevyzdvihla na pošte v odbernej lehote, s poukazom na čl. 11 OP sa táto považuje za doručенú márnym uplynutím úložnej doby, čo bolo dňom 06.07.2011.

Preto súd pri stanovení počiatku omeškania vychádzal pri priznaní uplatnených úrokov z omeškania u nezaplatených splátok úveru, splatných v období od 25.05.2011 (od ktorého dátumu si žalobca uplatňoval zaplatenie úroku z omeškania z celej dlžnej sumy) až do dňa 06.07.2011, ktorým sa považuje zosplatenie záväzku za doručené žalovanej, zo splatnosti tej ktorej neuhradenej splátky a až odo dňa nasledujúceho po doručení oznámenia o zosplatení záväzku žalovanej z tohto dátumu ohľadne splátok, ktoré podľa zmluvy boli splatnými po uvedenom dátume.

Žalovaná uhradila žalobcovi podľa žalobcovho tvrdenia celkovo sumu len 2,50 eura, t.j. prvú splátku. Z potvrdenia o prevzatí hotovosti s hlavičkou Telervis plus, a. s. (vo forme predtlačeneho formulára), vyplýva, že dňa 18.04.2011 prijala I. M.Ž. (túto osobu žalovaná uvádzala ako osobu, s ktorou uzatvárala ÚZ s tým, že H. M.Ú. uvedenú ako osobu konajúcu za žalobcu pri uzatváraní ÚZ nepozná, keď podpis príjemcu I. M.Ž. sa zhoduje s podpisom osoby na kartičke, na ktorej je však uvádzané meno obchodného zástupcu H. M.) sumu 40,- eur od žalovanej, kde účel platby nie je uvedený, ale je tam uvedené číslo zmluvy: 420110135. Hoci zástupca žalobcu bol prítomný na pojednávaní dňa 15.01.2014, na ktorom uvedený doklad žalovaná predložila, „nevedel sa vyjadriť“ k tomuto potvrdeniu, toto však nespochybnil a ani nenavrhol nejaké dôkazy, ktoré by boli spôsobilé pravdivosť v ňom uvádzaných údajov spochybniť. Preto súd s ohľadom na uvedený doklad, v ktorom je platba žalovanej identifikovaná číslom ÚZ, ďalej na výpoveď žalovanej a to, že podpis príjemcu na uvedenom doklade sa zhoduje s podpisom osoby, ktorá vykonala záznam zápis na kartičke ohľadne jednej zo splátok, a to ohľadne domáceho servisu, vychádzal z toho, že žalovaná na úhradu záväzku z ÚZ uhradila okrem žalobcom uvádzaných 2,50 eura aj ďalších 40,- eur, a to dňa 18.04.2011.

Zo žalovanou predloženej kartičky ku ÚZ a ZoDS ohľadne realizovaných splátok, rozdelenej na dve časti, kde na jednej strane je uvedený úver a je tam uvedený nesplatený zostatok k 24.05.2011 vo výške 687,50 eura a na druhej jej časti je uvedený domáci servis, kde je uvedený dlh k 30.05.2011 76,50 eura, je zrejmé, že žalovaná mala celkovo uhradiť na domáci servis 204,75 eura, pričom k 24.05.2011 bol uvedený neuhradený zostatok 96,50 eura, teda malo byť zo strany žalovanej na domáci servis uhradených 128,25 eura a na ÚZ 2,50 eura.

Na zaplatenie dlhu žalovanej z ÚZ súd zohľadnil všetky platby žalovanej, ktoré táto podľa záznamov na kartičke uhradila na „domáci servis“, teda už uvedenú sumu 128,25 eura (na domáci servis mala žalovaná uhradiť sumu 204,75 eura a neuhradených k 30.05.2011 zostalo 76,50 eura), považujúc ZoDS za absolútne neplatný právny úkon z nižšie uvedených dôvodov. Celkovo potom zostalo žalovanou neuhradených z ÚZ 519,25 eura (687,50 eura mínus 40,- eur a mínus 128,25 eura), ktorú sumu zo žalovanej istiny súd priznal žalobcovi voči žalovanej.

Pokiaľ ide o ZoDS, táto bola uzatváraná (podpisovaná) žalovanou dňa 13.01.2011 súběžne s ÚZ a formulárom - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetom servisu mala byť „služba“ žalobcu voči žalovanej vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe ÚZ, najmä služby spočívajúcej

v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania (čl. I.). Za túto službu sa podľa zmluvy (čl. II bod 2.2.) žalovaná zaviazala zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 204,75 eura v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 68,25 eura, splatnými pri preberaní splátok úveru. Pre prípad nesplnenia uvedeného záväzku podľa čl. II zmluvy bol žalobca oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny, splatnú v okamihu, keď sa klient dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Podľa čl. III. zmluvy, zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zaniká písomnou dohodou zmluvných strán, splnením záväzkov zmluvných strán v plnom rozsahu alebo zánikom zmluvy, ktorá je predmetom domáceho servisu. Zo ZoDS je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s ÚZ, na zánik ktorej, resp. na splnenie záväzkov z ktorej bol viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda ide o závislú zmluvu na ÚZ. Je to zvýraznené aj tým, že „cena služby“ dosahuje súčet výšky 3 mesačných splátok dohodnutých v ÚZ (výšky ktorejkoľvek zo splátok 4 až 13) a bola splatná v mesačných splátkach zhodných s výškou ktorejkoľvek zo splátok 4 až 13 ÚZ, avšak splatných v čase splatnosti prvých troch splátok ÚZ. Suma sumárum, žalovaná fakticky mala celkovo platiť žalobcovi pokiaľ ide o prvé tri splátky ÚZ nie v zmluve uvádzaných 2,50 eura mesačne, ale celkovo 70,75 eura (68,25 + 2,50) práve vďaka ZoDS. Cena za domáci servis tak predstavuje takmer 40 % poskytnutého úveru (istiny úveru) z ÚZ, dohodnutú odplatu dojednanú v zmluve v celkovej výške 190,- eur navyšuje o ďalších 204,75 eura, teda viac ako o 100 %. Z výpovede žalovanej vyplynulo, že jej nebol ponúknutý iný spôsob uzavretia ÚZ, než súbežne so ZoDS a sama vychádzala z toho, že je to (musí to byť) automaticky s ÚZ. Svedkyňa B. D., ktorá vykonáva v tomto regióne činnosť sprostredkovateľa pre žalobcu pre uzatváranie ÚZ a aj ZoDS, ktorá bola vypočutá v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/105/2013 dňa 11.12.2013, vypovedala, že vždy keď uzatvára zmluvu o spotrebiteľskom úvere, musí súčasne uzavrieť aj zmluvu o poskytnutí domáceho servisu. Jedna bez druhej sa nedá uzavrieť. Potom vystaví klientovi preukaz na splátkový kalendár podľa oboch zmlúv. V uvedenom konaní vypočutý ďalší svedok Ing. N. O. - manažér žalobcu vypovedal, že vždy spolu so zmluvou o úvere sa uzatvára aj zmluva o poskytnutí domáceho servisu. Majú aj typ úveru, ktorý je bez domáceho servisu, kedy splátky úveru realizuje klient na účet. Ak je úver bez domáceho servisu, je dlhšia čakacia doba na vyplatenie peňazí.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že (ak je skutočne pravdivé tvrdenie svedka O. a aj zástupcu žalobcu o tom, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere možno uzavrieť aj bez zmluvy o domácom servise, s akým prípadom sa tunajší súd doposiaľ vo svojej rozhodovacej činnosti nestretol), minimálne časť osôb činných pre žalobcu ako sprostredkovatelia pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch nemá vedomosť o tom, že žalobca má poskytovať úvery aj bez takéhoto servisu, resp. inak povedané, ktorí vychádzajú z toho, že vždy so zmluvou o spotrebiteľskom úvere musia uzavrieť aj zmluvu o poskytnutí domáceho servisu. Potom vyznieva úplne vierohodne aj výpoveď žalovanej, pokiaľ táto tvrdila, že jej nebola ponúkaná možnosť uzavretia spotrebiteľského úveru bez súčasného uzavretia ZoDS a jej uzavretie brala ako nevyhnutnosť potrebnú pre to, aby vôbec mohla úver dostať. Je pritom otáznave, ak skutočne má žalobca poskytovať spotrebiteľské úvery aj bez domáceho servisu, či je to realizované za rovnakých alebo obdobných finančných podmienok alebo sú to obsahovo výrazne iné zmluvy (z hľadiska ceny úveru, lehoty poskytnutia úveru atď.) výraznejšie nevýhodnejšie pre spotrebiteľov pokiaľ ide o podmienky poskytnutia úveru, nepriamo nútiace spotrebiteľov, ak chcú dostať úver, podpísať aj domáci servis obsahujúci v kontexte výšky úveru (a aj v kontexte v zmluve o úvere dohodnutej celkovej výšky odplaty) „úžernícku odmenu“, a to fakticky len za inkasnú činnosť žalobcu realizovanú v mieste bydliska dlžníka, okrem ktorej to malo byť aj poradenstvo. Poradenstvo pre klientov pritom banky a aj nebankové spoločnosti robia zásadne bezplatne v záujme získania a udržania si klienta. Súd poukazuje aj na to, že platby žalovanej boli prioritne započítavané na domáci servis a nie na úver. Z výpovede Ing. O. vyplýva, že v prípade úverov bez servisu má byť dlhšia čakacia lehota na vyplatenie peňazí, čo už samo nasvedčuje snahe (úmyslu) žalobcu ovplyvňovať rozhodovací proces klienta žiadajúceho o úver a motivovať ho, aby uzavrel aj zmluvu o poskytnutí domáceho servisu, z ktorej má žalobca výrazne vyšší finančný profit, než ktorý je schopný dosiahnuť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, navyše s ktorým má výrazne nižšie až zanedbateľné náklady v porovnaní s nákladmi na úver. Dojednaná výška odmeny je mierne povedané „nepriemeraná“ nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia podľa ZoDS, ale aj v už zmienenom vzťahu k výške poskytnutého úveru. Daná situácia negatívne ovplyvňuje možnosť slobodnej voľby (rozhodovania sa) žiadateľa o poskytnutie úveru. S ohľadom aj na žalobcom používaný reklamný názov „Kešovka“, je zrejmé, že na žalobcu sa obracajú klienti očakávajúci okamžité poskytnutie peňazí. Ak následne chcú toto očakávanie naplniť, nezostáva im iné ako zmluvu o domácom servise

podpísať. Podľa názoru skutočným účelom predmetnej ZoDS je navýšiť odplatu za poskytnutý úver a to o viac ako o 100 % tak, aby táto suma, navyšujúca odplatu uvedenú v ÚZ, nebola uvedená v ÚZ, ktorú žalobca predkladá so žalobami bez akejkoľvek zmienky v žalobe a v prílohách, že v súvislosti s ÚZ bola uzatváraná aj takáto zmluva a koľko bolo na ňu plnené, pričom súd až z vykonaného dokazovania zistil existenciu takejto zmluvy. Týmto postupom žalobcu, realizovaného podľa názoru súdu cielene, žalobca dosahuje to, že odplata za domáci servis sa nezapočítava do výpočtu RPMN, keďže nemá byť odplatom za úver, ale odmenou (cenou) za „domáci servis“, hoci v kontexte vyššie uvedeného je zrejmé, že práve servis má výrazne navyšovať celkový zisk žalobcu z poskytovania úverov. Žalobcovi už nestačí dojednaná výška odplaty uvádzaná v ÚZ spôsobujúca už aj tak výrazne vyššiu RPMN (67,70 %) ako je priemerná RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských a iných úveroch a pôžičkách - ďalej len „ZoSÚ“, ktorá podľa údajov v ÚZ bola 44,86 %, ale túto opäť výrazne navyšuje cez domáci servis. Týmto spôsobom dochádza z jeho strany k obchádzaniu ZoSÚ, ale aj ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, čo má s poukazom na § 39 OZ za následok neplatnosť ZoDS pre obchádzanie zákona a tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ ide o výšku odplaty za domáci servis.

Z vyššie uvádzaných dôvodov, aplikujúc na zistený skutkový stav ustanovenia ZoSÚ a OZ o spotrebiteľských zmluvách, nakoľko v súdenom prípade s ohľadom na postavenie žalobcu a žalovanej pri uzatváraní a plnení zmluvy ide o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne zo spotrebiteľského úveru, súd žalobe čiastočne, a to ohľadne sumy 519,25 eura vyhovel. Z uvedenej sumy s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.01.2013 (so zreteľom na § 10c nariadenia v aktuálne účinnom znení) priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v žalovanej výške, a to zo sumy 41,50 eura (neuhradenej časti splátky č. 6 splatnej 22.06.2011) počnúc od 23.06.2011 až do jej zaplatenia a zo sumy 477,75 eura (súčtu siedmich neuhradených celých splátok 7. až 13., ktoré sa stali splatnými vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo strany žalobcu nie spätne ako to žalobca žiadal, ale až dňom 06.07.2011, počnúc od 07.07.2011 až do jej zaplatenia.

Vo zvyšnej časti predmetu konania, ktorej sa netýka vyhovujúci výrok a predchádzajúce rozhodnutie súdu o čiastočnom zastavení tohto konania, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanej právo na náhradu pomernej časti dôvodne vzniknutých účelne vynaložených a uplatnených trov. Žalobca mal z celkového predmetu konania, predstavujúceho po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, úspech v rozsahu 66 % - ohľadne sumy 971,47 eura a vo zvyšnej časti (v rozsahu 34 %) bol neúspešný, teda jeho tzv. čistý úspech činí 32 %. Zástupca žalobcu si uplatnil odmenu za nasledovné úkony právnej služby: 1/ prevzatie veci a príprava zastúpenia 04.04.2013, 2/ písomné podanie zo 07.07.2013 na súd, 3/ účasť na pojednávaní 09.12.2013 a 4/ účasť na pojednávaní dňa 15.01.2014. Z uvedených úkonov súd nepokladal za účelne vynaložené náklady v súvislosti s úkonom 3/, nakoľko zástupca žalobcu sa ani na jednu z otázok, ktoré mu boli súdom položené, nevedel vyjadriť, prečo aj následne muselo byť pojednávanie odročené na iný termín. Z odpovedí zástupcu žalobcu vyplývalo ako je to zachytené v zápisnici o uvedenom pojednávaní z 09.12.2013, že na uvedenom pojednávaní nedisponoval potrebnou sumou vedomostí ohľadne skutkových otázok, ktorými by určite mal v záujme účinného chránenia práv nimi zastupovaného subjektu disponovať. Jeho prítomnosť na uvedenom pojednávaní mala pre ďalší priebeh konania rovnaký výsledok aký by bol, keby sa uvedeného pojednávania nezúčastnil, teda nijakým spôsobom neposunula konanie vpred. Preto súd pri výpočte odmeny zástupcu žalobcu na uvedený úkon a v súvislosti s ním účtované náhrady ako aj cestovné náklady neprihliadal. Za každý zo zvyšných úkonov (1/, 2/ a 4/) náleží odmena v účtovanej výške 51,45 eura + režijný paušál ku každému z úkonov vykonaných v r. 2013 vo výške 7,81 eura a za úkon vykonaný v roku 2014 vo výške 8,04 eura. Spolu odmena a režijný paušál za uvedené úkony predstavuje 178,01 eura. K tejto sume súd ďalej zohľadnil pri výpočte trov náhradu za stratu času v súvislosti s účasťou advokáta na pojednávaní 15.01.2014, kedy sa však zúčastnil okrem pojednávania v tejto veci aj ďalšieho pojednávania vo veci sp. zn. 6C/132/2013, vo výške 1-ice uplatnenej náhrady, teda 6 polhodín v uplatnenej výške náhrady za 1 polhodinu 13,01 eura za čas strávený cestou z Bratislavy do Dolného Kubína a späť, čo predstavuje 78,06 eura. Napokon súd pri výpočte trov zohľadnil cestovné náklady zástupcu žalobcu na cestu vykonanú na uvedené pojednávanie, z Bratislavy do Dolného Kubína a späť, ktorú advokát vykonal osobným motorovým vozidlom so spotrebou 6l/100 km a za použitia motorovej nafty v cene 1,445 eura/l, na vzdialenosti spolu

506 km (1 cesta 253 km), k čomu ešte náleží náhrada za opotrebenie vo výške 0,183 eur/km. Cestovné spolu potom je 146,70 eura z čoho zohľadňovaná 1-ica predstavuje 73,35 eura. Odmena s režijným paušálom, náhrada za stratu času a cestovné spolu predstavujú sumu 329,42 eura, ktorá po zvýšení o 20% DPH, ktorej je zástupca žalobcu platiteľom, predstavuje sumu 395,30 eura. Pri vyčísľovaní trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/, § 15, § 16 ods. 3 a 4, § 17 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení so zákonom č. 283/2002 Zb. o cestovných náhradách. Z uvedených dôvodne uplatnených trov právneho zastúpenia 32 % predstavuje priznaných 126,50 eura.

Ďalšie trovy vznikli žalobcovi v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu, zaplateného vo výške 57,50 eura, z ktorého bude žalobcovi vrátená jeho pomerná časť s ohľadom na čiastočné späťvzatie žaloby čo do zmluvnej pokuty, z ktorej bo vyrubený súdny poplatok vo výške 16,50 eura. Takže pre účely rozhodovania o trovách konania bola zohľadnená jeho zvyšná časť - suma 41,- eur, z ktorej 32 % predstavuje priznaných 13,12 eura.

Žalobcovi priznané trovy je žalovaná povinná s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).